

Пчелитѣ като срѣдство за защита отъ неприятеля.

Въ селската война въ 1522 г. епископътъ отъ единъ германски градъ, като искалъ да се отърве отъ нападателитѣ, хвърлялъ срѣщу имъ цѣли кошери пчели. Разсърденитѣ насѣкоми се налѣпiali по ржцѣтъ и лицата съ такава сила, че нападателитѣ се видѣли принудени да отстѣпятъ.

Посжция начинъ си послужили и Кисингеритѣ при 30-годишната война, като хвърлили срѣщу шведитѣ нѣколко пълни кошери.

Сжщото военно срѣдство сж изпитали съ успѣхъ и Бургундцитѣ въ една война.

Тѣй малкитѣ пчелици послужили, като побѣдно срѣдство въ войнитѣ съ своето жило, което имъ е дадено отъ природата да защищаватъ себе си и своята работа.

Установено е вече отъ естествоизпитателитѣ, че всички животни иматъ свои знакове, съ които се разбиратъ, иматъ свой „езикъ“: кучетата, маймунитѣ, дори — видѣхме — и малкитѣ пчелици. Кокошиятъ свѣтъ сжщо тѣй има свой „езикъ“. Пѣтелтъ, напримѣръ, издава 14 различни тонове, и всѣки единъ отъ тѣхъ има своето значение, което кокошкитѣ много добръ разбиратъ.

Умната патица. „Глулавъ като патка!“ — казватъ нѣкому, кога искатъ да опрѣдѣлятъ колко той е глулавъ. Значи, хората взематъ патката за най-глулаво животно. Но отъ наблюденията излиза, че и патицитѣ сж умни, че и въ тѣхъ има „умъ“, че и въ тѣхъ има страхъ, съобразителность . . .

На станцията Кодня — на Свѣнцянската тѣсна желѣзно-пѣтна линия въ Русия, единъ отъ служащитѣ развѣждалъ много патици и гжски. Но една